

Fa calor · Antònia Font

Do Fa Do Fa Consider que en principi no és sa plàstica
Do Fa Do Fa D'un detall que es manifesta en superfície
Do Fa Do Fa lo que demostra que una corba és massa dràstica
Do Fa Do Fa per deixar un camí tan pla i tan rectilini.

Fa mim rem Consider que sa virtut és prou elàstica
lam Sol per menjar-se un probleme tan específic
Fa mim rem d'un mal dia en què un excés de confiança
lam Sol va fer caure credibilitats i vicis.

Do Fa Do Fa Consider que en principi no és sa nàutica
Do Fa Do Fa d'un vaixell que pesca escamarlans i gambes,
Do Fa Do Fa i que navega amb alegria i molta pràctica
Do Fa Do Fa i deixa una via blanca i oxigenada.

Fa mim rem Consider que sa virtut és prou elàstica
lam Sol per menjar un clamaret amb gust de sípia,
Fa mim rem d'un mal dia en què un excés de matemàtiques
lam Sol va fer caure comptabilitats i nirvis.

Do Fa calor,
Sol lam què tal si encetam una síndria,
Sol Fa què tal si me dius que m'estimes
rem Sol durant es següents trenta mil dematins.

Do Fa calor,
Sol lam què tal si nedam en pilotes,
Sol Fa què tal si deixam que sa parra
rem Sol devalli es termòmetres a vint-i-cinc...
Do graus.

